

OPENBARING HOOFDSTUK 14

EEN BEMOEDIGING VOOR GELOVIGEN EN EEN WAARSCHUWING VOOR ONGELOVIGEN

DEEL 1. Openbaring 14:1-5. DE EEUWIGE STAAT.

(1) Uitleg van de symbolen.

Openbaring 14:1-5 voert christenen voorbij de tijd en geeft hen een glimp in de eeuwige staat in de hemel. De tegenwoordige geschiedenis van de wereld is tot een einde gekomen en de eeuwige toestand wordt door Gods uitverkorenen genoten. Na de wederkomst van Christus zal er geen enkel persoon vanuit het volledige aantal gelovigen van de Strijdende Kerk in de Triomferende Kerk in de hemel ontbreken!

14:1 En ik zag. Johannes ziet een volgend visioen. Dit visioen gaat over de gebeurtenissen ná het einde van de tegenwoordige wereldgeschiedenis.

en zie, het Lam stond op de berg Sion. Het Lam is Jezus Christus (Johannes 1:29). In tegenstelling tot de twee beesten die aanhoudend of telkens weer uit de zee en uit de aarde omhoog komen (onvoltooid tegenwoordige tijd) 13:1,11), staat Jezus Christus vast en houdt Hij als Overwinnaar onbewegelijk stand (voltooid tegenwoordige tijd)!

In het Oude Testament is de berg Sion een symbool voor:

- Gods volk in Israël (Jes 49:14)
- het land van Israël (Jes 51:3)
- de stad Jeruzalem (Jes 52:1-2)
- of zelfs de hemel, de plaats waar God woont (Ps 50:2) of regeert (Ps 2:6; Micha 4:7).

Het is ook een symbool voor de plaats van verlossing voor het overblijfsel (de rest) die ontkomen zijn, die God geroepen heeft en die daarom Gods Naam aanroepen en behouden worden (Joël 2:32). De berg Sion is een symbool voor onbeweeglijke duurzaamheid (Ps 125:1).

In het Nieuwe Testament is de berg Sion een symbool voor:

- de stad van de Levende God in de hemel, het Hemelse Jeruzalem (Heb 12:22-24; zie 11:9-10,13-16; 13:14; Gal 4:24-26),
- en het Nieuwe Jeruzalem die Johannes uit de hemel ziet neerdalen op de nieuwe aarde (21:1-2). God zal in het midden van Zijn volk voor eeuwig heersen (21:3; 22:3-5).

De berg Sion kan niet de letterlijke berg op de aarde zijn, omdat Johannes een geluid uit de hemel hoorde (14:2) en de mensen die zongen op de berg Sion waren de vrijgekochten van de aarde (14:3). Conclusie: De berg Sion is een symbool van de hemel waar Gods troon staat (14:3). *Niet alleen de oudtestamentische profetische boeken, maar ook de nieuwtestamentische boek Openbaring spreken over letterlijke werkelijkheden in termen van figuurlijke (symbolische) taal die wat de symbolen letterlijk voorstellen verre overtreft.*

en bij Hem honderdvierenveertigduizend mensen. De 144 000 in Openbaring 14:1 is dezelfde groep van 144 000 in Openbaring 7:4. Het is een symbool van het totale aantal gelovigen in de geschiedenis. Beiden Openbaring 14:3 en Openbaring 7:4 gebruiken het bepaalde lidwoord (de/het): “de 144 000” en “het aantal ... 144 000” en daarom verwijzen zij naar dezelfde groep mensen.

Evenals al de getallen in het boek Openbaring is 144 000 ook een symbool die verwijst naar een letterlijke werkelijkheid. Het getal “3” verwijst naar de Drie-enige God. Het getal “4” verwijst naar de aarde of de wereld (4 windrichtingen). Het getal “12” (3x4) symboliseert Gods werk op de aarde, dat resulteert in Zijn oudtestamentische volk (12 stammen van Israël) en Zijn nieuwtestamentische volk (12 apostelen als fundament van de Gemeente). Het getal “10” verwijst naar volledigheid op de aarde en het getal “1000” (10x10x10) verwijst naar absolute volledigheid op de aarde. Daarom is het getal “144 000” 12x12x10x10x10 een symbolische voorstelling van het absolute getal gelovigen gedurende de oudtestamentische periode en de nieuwtestamentische periode, vanaf de schepping tot de vernieuwing van alle dingen (Rom 11:12,25-26). Het is een even getal en drukt uit dat het getal gelovigen in het Oude Testament en het getal gelovigen in het Nieuwe Testament in Gods ogen volkomen gelijkwaardig zijn (Rom 10:12). Elke vorm van scheiding en competitie tussen hen is afgeschaft (Jh10:16; Gal 3:28; Ef 2:14-15; 3:3-6).

“Het aantal 144 000 uit alle stammen van de Israëlieten” (7:4) is een symbool voor Gods volledige volk uit alle volken op de aarde door heel de geschiedenis heen, die voorgesteld worden als de Strijdende Kerk op de aarde. Vanaf de eerste komst van Christus worden zij aangevallen door hun vijanden (gesymboliseerd door de tweede tot vierde zegel) en geteisterd door de oordelen van God (gesymboliseerd door de eerste tot zesde bazuin). Maar niettemin worden zij beschermd en bewaard door God, omdat zij door God verzegeld zijn (zie Ezech 9:4-6; Openb 9:4).

“De 144 000 op de berg Sion” (14:1) is dezelfde groep mensen, maar nu voorgesteld aan het einde van hun strijd op de aarde. Het symboliseert de Triomferende Kerk in de hemel (de wolkenlucht, 1 Tessalonicenzen 4:17) direct na de

wederkomst van Christus. Door al de beproevingen (verdrukkingen, vervolgingen) en verzoeken (verleidingen) op de aarde heen en ten spijten van wat er met de Strijdende Kerk en christenen gebeurt tussen Openbaring hoofdstuk 8 en hoofdstuk 13, “is er niemand uit hen verloren gegaan” (Mt 24:24; Jh 17:11-12;15-17)! Elk afzonderlijke gelovige in Jezus Christus bleef verzegeld (beschermd, ongeschonden)(7:3) en smetteloos (14:4-5). Hun aantal bleef absoluut volledig! Alleen vanwege Jezus Christus bleven zij vast en onbewegelijk met Hem als Overwinnaar staan. Vergelijk de beloften van Jezus in Johannes 5:24 en Johannes 10:27-29 (zie Filippenzen 1:6).

met voortdurend op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven. (3:12; 22:4; cf. 7:2-3; 9:4; Ezech 9:4-6; Mt 27:66; 2 Kor 1:22). (De onvoltooid tegenwoordige tijd benadrukt dat de Naam van Jezus Christus voortdurend op hun voorhoofd geschreven bleef staan!) De Naam van God op het voorhoofd is een symbool voor bescherming en eigendom. Zij zijn gemerkt als het eigendom van God en het Lam en tekent hen met dezelfde eigenschappen als van Degene wiens Naam zij dragen. Contrasteer dit met Openbaring 13:16 en 17:5.

14:2 En ik hoorde een geluid uit de hemel, als een geluid van vele wateren en als het geluid van een zware donderslag. En ik hoorde het geluid van citerspeler die op hun citers spelen. Johannes kon hun horen zingen en muziek maken in de hemel. Het was overweldigend, als het gedonder van een voortdurende neerstortende waterval. En het was tegelijk aantrekkelijk en roerend, als mensen die op harpen spelen (zie 5:8; 15:2). Deze zijn symbolen voor de aanstekelijke vreugde en aantrekkelijk zang en muziek in de hemel.

14:3 En zij zongen als een nieuw lied vóór de troon, vóór de vier dieren en de ouderlingen. Na de eerste komst van Christus zongen de 24 oudsten als vertegenwoordigers van de Gemeente profetisch een nieuw lied (5:9-10). Na de wederkomst van Christus zullen het volle getal van Gods volk uit het Oude Testament en het Nieuwe Testament (alle uitverkorenen) ook een nieuw lied zingen (14:3; zie 15:2-4; 19:1-7). Het nieuwe lied is een symbool van de hele nieuwe ervaring van volledige en volmaakte verlossing en vreugde in de laatste staat (van verheerlijking).

En niemand kon dat lied leren behalve de honderdvierenveertigduizend, die van de aarde gekocht waren (uit de mensen) (14:3-4). Alle gelovigen die de verlossing van God in de volle Bijbelse betekenis ervaren, zullen dit lied kunnen zingen! Ongelovigen ervaren geen verlossing (Jes 43:11; Jh 14:6; Hd 4:12) en kunnen het daarom niet eens leren zingen. De vrijgekochten van de aarde die voor eeuwig vrijgekochten blijven (de voltooid tegenwoordige tijd legt de nadruk op de voortzetting van het resultaat van de vrijkoop) zijn gekocht en als bezit verkregen vanuit alle mensen op de aarde. De woorden “uit de mensen” duidt aan waarvan de vrijgekochten gescheiden zijn (zie 1 Kor 6:9-11). De aankoop (verlossing) scheidt hen van de zondige wereld (14:3), van de goddeloze en onrechtvaardige mensen in deze wereld (14:4) en van de heerschappij en slavernij van de satan (Kol 1:13). Christus betaalde de prijs met Zijn “bloed”, dat een symbool is van het zoenoffer aan het kruis. Hij betaalde deze prijs voor alle gelovigen (zie 5:9; 7:14; 1 Kor 6:20; 7:23; 1 Pet 1:18-19; 2 Pet 2:1). De Goede Herder legde Zijn leven af voor Zijn schapen (Jh 10:11). Daarom kunnen ook alle gelovigen dit lied van verlossing zingen. De nadruk in het lied is wat Jezus Christus, de Verlosser, voor hen gedaan heeft (zie Hd 14:27).

14:4 Zij zijn het die niet met vrouwen bevlekt zijn, want zij zijn maagden. (Het woord ‘parthenos’ betekent meestal ‘maagd’, maar hier ‘een kuis man’). Het is geen verwijzing naar een speciale groep mannelijke arbeiders in de Kerk die het celibaat beoefenen of een speciale groep heiligen binnen de Gemeente van gelovigen, maar naar alle gelovigen, mannelijk en vrouwelijk. Alle gelovigen blijven trouw aan Christus en worden als een reine maagd aan Christus voorgesteld (2 Kor 11:2). Deze uitdrukking is een symbool van hun trouw aan Christus door niet deel te nemen aan de goddeloosheid en ongerechtigheid in de wereld. Deze uitdrukking kijkt dus niet neer op het huwelijk als een instelling van God voor gewone mannen (Gen 2:24; Mt 19:4-6) of voor oudsten (1 Tim 3:2; 4:1-3). De 144 000 zijn symbolisch “maagden die zich niet bevlekt hebben” met fysieke of geestelijke immoraliteit. Zij worden voorgesteld als de Triomferende Kerk, de Kerk/Gemeente die volmaakt en smetteloos is. Zij zijn beschermd (door de verzegeling van God) en blijven staande ten spijten van alle beproevingen en verzoeken die in Openbaring 8 tot 13 voorkomen. Niet een van hen zal na al deze vervolgingen en verleidingen ontbreken. Daarom blijft hun getal compleet (zie Jh 17:11-12,15-17)!

Dezen zijn het die het Lam voortdurend volgen waar Het ook naartoe gaat. (Onvoltooid tegenwoordige tijd). Dit is een symbool van aanhoudende trouw aan Christus toen zij nog op de aarde leefden (Mt 10:32,38; Lk 9:23) en ook later in de hemel (7:17). Omdat de context verwijst naar toen zij nog op de aarde woonden, is een beter vertaling misschien: “Zij *hielden vol* het Lam te volgen waar het ook naartoe gaat.”

Dezen zijn gekocht uit de mensen, als eerstelingen voor God en het Lam¹. Zij zijn gekocht en daarmee apart gezet (gescheiden) van de goddeloze mensen in de wereld. Het woord “gekocht” wordt in Openbaring 5:9 uitgelegd.

In het Oude Testament, worden ‘de eerstelingen’ van de oogst (Ex 23:19; Num 18:12; Dt 18:4), van de mensen (Ex 22:29), en van de dieren (Ex 13:2,12,15) altijd apart gezet (gescheiden) van de andere producten van de oogst, mensen of dieren. Zij worden gescheiden om aan God te behoren. Het brengen van de eerstelingen, het beste van de beginnende oogst, was een jaarlijks verplichting van alle mensen die voor God (in Jeruzalem) verschenen (Ex 34:22-23,26). Niets

¹ οὗτοι ἠγοράσθησαν > ἀγοράζω (viap) ἀπο τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ θεῷ καὶ τῷ ἀρνίῳ. Wanneer Christus “de eersteling” (1 Kor 15:20,23) genoemd wordt, betekent het dat Hij de eerste is Die uit de dood opstaat en als zulks apart gezet (gescheiden) wordt van de rest van de mensheid die nog door de fysiek dood heen moeten gaan. Hier zijn alle gelovigen apart gezet (gescheiden) van de rest van de mensheid.

van de oogst van het nieuwe seizoen was beschikbaar voor consumptie alvorens de eerstelingen waren gepresenteerd (Lev 23:9-14). De eerstelingen werden als voedsel aan de priesters en Levieten en hun huishoudingen gegeven (Num 18:12-13). Let wel dat de eerstelingen op een zondag (de dag na de Sabbat) gegeven werden (Lev 23:11)! Deze Bijbelgedeelten vergelijken niet de eerstelingen met de rest van de oogst. Als de eerstelingen eenmaal gebracht waren, mocht de rest van de oogst geconsumeerd worden. Gods volk, Israël, werd als 'heilig' beschouwd, d.w.z. afgezonderd van de zondige wereld om aan God te behoren. De woorden 'de eerstelingen van de oogst' staan parallel met het woord 'heilig' en betekent daarom hetzelfde (Jer 2:3).

In het Nieuwe Testament wordt de wereld van geschapen mensen, die aan God behoren en rijp worden voor het laatste oordeel, dikwijls met 'een oogst' vergeleken (Mt 9:37). Het 'graan' (de gelovigen) worden geoogst en in de schuur (de hemel) bijeengebracht, maar het kaf of de distels en dorens worden geoogst en in het vuur van de hel geworpen (Mt 3:12; 13:30). Dit gebeurt ook in Openbaring 14:14-20, waar de eerstelingen van de mensheid (de gelovigen) geoogst en bijeen gebracht worden om voor eeuwig aan de Heer te behoren (14:14-16) en de rest van de mensheid (de ongelovigen) geoogst en samen met de satan gestraft worden (14:17-20; zie Mt 25:41).

Dus zijn alle gelovigen in Jezus Christus een soort eerstelingen van alles wat God geschapen heeft (Jak 1:18). Uit alles wat God geschapen heeft, zijn de christenen de enige mensen die apart gezet worden om voor eeuwig aan God te behoren. Wie niet bij deze eerstelingen hoort, is geen gelovige (christen). De eerstelingen is een symbool voor het volle getal van gelovigen, een ander uitdrukking voor de 144 000. Zij vormen niet een geselecteerd groep in de hemel, een groep superchristenen. Zij vertegenwoordigen alle gelovigen die uit de rest van de mensheid vrijgekocht zijn. Zij hebben de Naam van God op hun voorhoofd (14:1), maar de rest van de mensheid hebben de naam van het beest uit de zee op hun voorhoofd (13:16-17). Dus, de eerstelingen bestaat uit al Gods uitverkorenen, alle gelovigen.

14:5 En in hun mond is geen leugen gevonden, want zij zijn smetteloos voor de troon van God. In het Oude Testament, waren deze dingen vereisten om in Gods tegenwoordigheid (in zijn heiligdom en op Zijn heilige berg, Sion) te verblijven (Ps 15:1-5). Deze zijn ook de kenmerken van het gelovige overblijfsel in Israël (Zef 3:13). Wat er over de Messias in het Oude Testament gezegd wordt, namelijk, geen bedrog werd in Zijn mond gevonden" (Jes 53:9; 1 Pet 2:22, wordt ook in het Nieuwe Testament van de 144 000 gezegd. Zij hebben niet de leugen van de satan geloofd (Jh 8:44) en zij lieten zich niet vangen door de propaganda van de valse profeet (13:11-15), d.w.z., de leugens van enige valse profeet op de aarde (Mt 24:24). Zoals Jezus Christus, zijn alle christenen smetteloos (1 Pet 1:19). Dit is Gods stempel van goedkeuring op de levens van Zijn volk. Zij worden niet maar 'christenen' genoemd, maar bezitten de gerechtigheid en heiligheid van Jezus Christus (1 Kor 1:30).

(2) Verschillende uitleg over het getal 144 000 (14:1)

Een futurist gezichtspunt. De 144 000 verwijst *letterlijk* naar een geselecteerd groep gedurende de toekomstige periode van verdrukking, het begin van het herstelde volk van Israël. Zij zijn identiek met de 144 000 van alle stammen van Israël in Openbaring 7:3-8 en moeten daarom *alleen Joden* zijn (Larkin).

Een tweede futurist gezichtspunt. Als de 144 000 in Openbaring 14:1 geïdentificeerd worden met het mannelijke kind (12:5), dan zijn zij *een geselecteerd groep Joodse gelovigen* die in de hemel opgenomen worden in het midden van de toekomstige periode van verdrukking (tussen 6:11 en 6:12). Hier staan zij met het Lam van God op de berg Sion in de hemel (Tenney).

Een derde gezichtspunt. De 144 000 is een *figuurlijke* verwijzing naar een speciale groep arbeiders in de Kerk door heel de nieuwtestamentische periode heen die het huwelijk afwijzen ter wille van het koninkrijk van de hemel (Mt 19:12) (Groenewald voor en tegen).

Aanmerkingen. Hoewel de ceremoniële wet in het Oude Testament de seksuele daad als ceremonieel onrein verklaarde, beschouwt het Nieuwe Testament het huwelijk en de seksuele relatie binnen het huwelijk even heilig als de relatie tussen Christus en de Gemeente (Kerk). (Gen 2:24; Mt 19:4-6; Ef 5:22-33; Heb 13:4). Alleen valse leraren verbieden gelovigen (ingesloten oudsten) in het huwelijk te treden (1 Tim 4:1-3).

Een vierde gezichtspunt. De 144 000 is een *figuurlijke* verwijzing naar een special groep dienaren van God door heel de nieuwtestamentische periode heen die van andere oprechte christenen onderscheiden moeten worden. Omdat Openbaring 14:3 het bepaalde lidwoord 'de' 144 000 gebruikt, moeten zij van de 144 000 in Openbaring 7:4 onderscheiden worden. Zij zijn een speciale groep gelovigen uitgekozen en geroepen om een heel bijzondere taak voor God te verrichten en voor God te lijden. Omdat alleen zij de bijzondere hulp van God hebben ervaart in hun dienstbetoon en lijden, kunnen alleen zij het lied erover zingen. Alleen zij zijn 'de eerstgeborenen'. Zij zijn *een speciale groep christenen* die zich vrijgehouden hebben van geestelijke hoererij met de zondige wereld (Jak 1:27; 2 Kor 7:1) (Grijdanus). Dit gezichtspunt wordt in Openbaring 7:4,9 weerlegd.

De juiste uitleg. De 144 000 verwijst *symbolisch* naar *het volle getal gelovigen door heel de geschiedenis heen*. Omdat Openbaring 7:4 ook het bepaalde lidwoord "het" getal ... 144 000 gebruikt, verwijzen beide Bijbelgedeelten naar dezelfde groep mensen. Zij zijn vrijgekocht, niet vanuit alle gelovigen, maar vanuit de rest van de mensen op de aarde (14:4). Alle gelovigen zijn vrijgekocht vanuit de zondige wereld (1 Kor 6:9-11). Alle gelovigen worden vergeleken met 'reine maagden' voor Christus (2 Kor 11:2). Alle gelovigen samen zijn 'de eerstelingen' van Gods schepselen (Jak 1:18). Alle gelovigen zijn de eerstelingen in verlossing die op de laatste oordeelsdag geoogst worden (14:14-16).

DEEL 2. Openbaring 14:6-13. DE LAATSTE OPROEP TOT BEKERING.

Openbaring 14:6-13 voert christenen terug in de tijd tot kort voor het einde van deze tegenwoordige wereldgeschiedenis. Drie engelen brengen een laatste waarschuwing aan de mensen in de wereld aangaande het laatste oordeel. Zij vlogen hoog aan de hemel zodat ieder mens hen konden zien en horen. Zij zijn symbolen van Gods waarschuwing aan mensen m.b.t. het komende laatste oordeel en roepen mensen zich te keren tot het ware geloof.

- De eerste engel kondigt aan dat het moment van Gods laatste oordeel op het punt staat te gebeuren!
- De tweede engel kondigt aan dat de goddeloze wereld en zijn verleidelijke cultuur heel zeker zullen vallen!
- De derde engel kondigt aan dat de mensen van deze onrechtvaardige wereld moeten beseffen dat Gods toorn vreselijk is!

Deze aankondigingen worden in omgekeerde volgorde gemaakt om de mensen op het hart te drukken zich te bekeren voor het te laat is. Mensen moeten kiezen tussen bekering of deel krijgen aan de vreselijke val en oordeel van de goddeloze en onrechtvaardige wereld. *Het boek Openbaring bedoelt niet om gebeurtenissen in chronologische volgorde te beschrijven.* Evenals Openbaring 11:12 de opstanding uit de dood voorstelt en Openbaring 11:13 gebeurtenissen kort daarvoor beschrijft, zo beschrijft Openbaring 14:1-5 de eeuwige staat na het einde van de wereld en Openbaring 14:6-13 gebeurtenissen kort voor het einde van de wereld.

(1) De eerste engel (14:6-7)

De eerste engel heeft een eeuwig evangelie om te verkondigen aan elke volk op de aarde. Zijn boodschap is dat het uur van het laatste oordeel voor elk mens is aangebroken. Iedereen moet weten dat de God van de Bijbel er altijd was. De God die door mensen uit de weg getrapt werd, van wie mensen zich verborgen hielden en van wie zij wegvluchten eist aanbedding. Niet de wetenschappelijke, industriële en zakelijke verworvenheden van de mens op de aarde zijn groot. Niet het waardeloze vallen op je gezicht voor mensgemaakte goden is groot. Alleen de God Die Zich heeft geopenbaard in de profeten in de Bijbel en in Jezus Christus is groot! Alleen Hij moet aanbeden worden!

14:6 En ik zag een andere engel, die hoog aan de hemel vloog. Johannes zag een ander visioen: drie engelen vlogen hoog aan de hemel. Hun aankondigingen vinden chronologische in omgekeerde volgorde plaats, omdat de nadruk ligt op de aller laatste – het laatste oordeel staat op het punt te gebeuren! Hij spoort mensen aan zich te bekeren voor het te laat is.

En hij had het eeuwige Evangelie, om dat te verkondigen. (De onbepaalde wijs drukt het doel uit.) Het eeuwige evangelie is niet de boodschap van verlossing (Hd 20:24; Mt 24:14), maar de boodschap van oordeel. Hij kondigt aan dat de laatste oordeelsdag op het punt staat te gebeuren (14:7). De engelen roepen de mensen van de wereld op hun denken te veranderen en zich te bekeren (cf. 2 Kron 30:6-9; Ezech 18:23; 33:11; Joël 2:12-14; 1 Tim 2:4).

Voor gelovigen die in de wereld verdrukt worden en lijden is dit goed nieuws, omdat hun uiteindelijke verlossing op het punt staat te gebeuren (zie Hab 3:13; Mal 4:1-3)! Voor mensen die volharden in hun ongelof is dit slecht nieuws, omdat hun finale oordeel op handen is! De boodschap is ‘eeuwig’, omdat beide de beloften en de dreigementen niet alleen al vanaf de eerste komst van Christus werd verkondigd, maar ook uitgevoerd zullen worden en eeuwig zullen duren.

Hoe elke natie, stam, taal en volk deze boodschap hoort, wordt niet verteld. Men zou kunnen denken aan alle rampen die voor het einde de aarde zullen treffen (Mt 24:4-13). Men zou ook kunnen denken aan massa communicatie door radio en TV die berichten over de hele wereld verspreiden. Als Christus alles sneller dan licht kan scheppen (Ps 33:6,9), zou Hij ook alles sneller dan licht kunnen waarschuwen (14:6), de doden sneller dan licht kunnen doen opstaan uit de doden en de nog levende mensen op de aarde in een oogwenk kunnen veranderen (1 Kor 15:52), en Zichzelf sneller dan licht aan de hele wereld kunnen openbaren bij Zijn wederkomst (1:7)! *We moeten ophouden God en Christus afhankelijk te maken van onze categorieën van tijd en ruimte!*

aan hen die op de aarde wonen, en aan elke natie, stam, taal en volk. De waarschuwing m.b.t. het laatste oordeel dat op handen is, wordt verkondigd aan mensen die op de aarde “zitten”, een symbool voor mensen op de aarde die onverschillig, onbezorgd, lusteloos, zorgeloos en onbewust van het gevaar verkeren totdat het te laat is! Het kenmerkt mensen door de eeuwen heen (Ps 1:1), maar vooral in de periode kort voor het laatste oordeel. Mensen worden door de aantrekkelijkheden van de wereld gefascineerd zodat zij niet beseffen dat het laatste oordeel hen bekruipt. Zij zullen onbewust van het gevaar blijven totdat het te laat is (Lk 17:26-36).

14:7 En hij zei met een luide stem: Vrees God en geef Hem eer, ... En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. Dit zijn bevelen. Om God te ‘vrezen’ is om diep ontzag voor Gods heiligheid te hebben en tegelijk te vertrouwen op Zijn trouw. Om God te ‘eren’ is om Zijn attributen, woorden en daden te verheerlijken. Om God te ‘aanbidden’ is om ontzag, bewondering, overgave en toewijding in je hart aan God te bewijzen en het uit te drukken in je gebed en levensstijl. Je kunt God niet behagen door Hem in speciale godsdienstige gebouwen (tempels, kerken, moskeeën) en plaatsen (Varanasi, Jeruzalem, Mekka) te aanbidden (Jh 4:19-22). Hij wordt niet met mensenhanden of met offeranden gediend (Hd 17:24-25). De God van de Bijbel zoekt aanbidders die hem in geest en waarheid aanbidden (Jh 4:23-24).

De inhoud van de boodschap is dezelfde als in Psalm 96 en 98: God komt de wereld in gerechtigheid te oordelen. Vanaf het begin heeft God Zijn verlossing, liefde en trouw aan mensen geopenbaard. De uiteinden van de aarde hebben het gezien (Ps 98:2-3) en heel Gods volk wordt aangespoord dit aan de volken te verkondigen (Ps 96:2-3). God heeft Zijn grootheid, pracht, majesteit, macht en heerlijkheid geopenbaard en mensen worden gemaand voor God te beven (Ps 96:9-10). God regeert en Hij zal de volken in gerechtigheid en met waarheid oordelen (Ps 96:10,13). Door heel de Bijbel heen heeft God Zijn komst om Zijn volk te redden en de anderen te oordelen aangekondigd (Mt 13:41-42; Judas 1:14-16). Een thema in het boek Openbaring is: “de Heere komst!” (om te redden en om te oordelen) (1:7; 22:12,20).

want het uur van Zijn oordeel is gekomen²! Het tijdstip dat God voor het laatste oordeel bepaald heeft is aangebroken. De toekomstige tijd van het werkwoord duidt aan dat deze gebeurtenis zeker zal plaatsvinden! Het feit dat iedereen die het boek Openbaring leest (1:3) dit visioen ter harte moet nemen betekent dat het finale moment dat Jezus Christus komt om te verlossen en te oordelen voor elk mens in elk generatie op het punt staat te gebeuren. God houdt Zich aan Zijn beloften en dreigementen voor elke generatie – Zijn boodschap is een ‘eeuwige’ boodschap, altijd betrouwbaar en altijd toepasselijk. Vanaf de eerste komst van Christus staat de komst van Christus tot verlossing of tot oordeel op het punt te gebeuren voor elk mens in elk generatie, omdat de onvoorspelbare dood van een mens het beslissende moment voor hem of haar is (Spr 27:1; 2 Kor 6:1-2)!

(2) Verschillende uitleg over het eeuwige evangelie (14:6)

Een futurist gezichtspunt. Het eeuwige evangelie is *de boodschap van genade en verlossing* die gedurende de toekomstige periode van verdrukking verkondigd zal worden. Tussen de eerste wederkomst van Christus (voor de opname van de Kerk) en Zijn tweede wederkomst (voor vooral de Joden) tot het allerlaatste moment zal de deur voor het geloof open blijven (Tenney).

De juiste uitleg. Het eeuwige evangelie is *de boodschap over het laatste oordeel* die op het punt staat te gebeuren kort voor de wederkomst van Christus. Het is niet een boodschap van verlossing (Hd 20:24; Mt 24:14), maar een boodschap van oordeel. De engel kondigt aan dat het laatste oordeel op het punt staat te gebeuren (14:7).

(3) De tweede engel (14:8)

De tweede engel kondigt de ineenstorting van het koninkrijk van de wereld aan. Voor de allerlaatste keer roept de God van de Bijbel de zinkende wereld tot stilstand te komen en tot inkeer te komen. Zijn boodschap is een waarschuwing en een oproep tot bekering.

14:8 En een andere engel volgde, die zei: Zij is gevallen, zij is gevallen³, Babylon, de grote stad! Weer eens is de toekomstige tijd van het werkwoord een aanduiding dat deze gebeurtenis heel zeker zal plaatsvinden! De val van Babylon wordt aangekondigd alsof het al plaatsgevonden had ten einde de nadruk te leggen op de absolute zekerheid van haar dreigende val. Openbaring 18:21 beschrijft uiteindelijk haar val in oudtestamentische termen (Jer 51:63-64).

De letterlijke stad van Babylon werd door Nimrod gesticht en ontwikkelde zich in opstand tegen God (Gen 9:1; 10:8-12; 11:1-9). Het wordt gekenmerkt door het toppunt van heidense trots onder Nebukadnezar (Hab 1:6-11; 2:2-12; Dan 4:30). Haar hoererijen werden geëxporteerd als wijn die de volken dronken en waanzinnig maakt (Jer 51:7). Babylon was de onverzoenlijke vijand van Gods volk, onder wie zij in ballingschap gingen (Jer 25:8-11). Maar zoals de profeten voorspelden, viel Babylon letterlijk om nooit meer op te staan (Jes 13:19-20; 21:9; 47:7,11; Jer 51:6-8,37,63-64; Dan 5:30-31). Tegen de eerste eeuw n.C. was Babylon lang al geen wereldmacht meer. Maar het grondgebied en geest van Babylon werd grotelijks overgedragen aan Rome zodat “Babylon” een bijnaam voor Rome werd (17:9; zie 1 Pet 5:13). Niettemin overtreft de symboliek in Openbaring hoofdstukken 17 en 18 het Romeinse Rijk in de dagen van Johannes.

In het Oude Testament was ‘Babylon’ het symbool voor de goddeloze en onrechtvaardige beschaving van de wereld (Jes 47:12-13) evenals ‘de Hemelse Jeruzalem’ het symbool voor het gelovige en rechtvaardige volk van God werd (Jes 54:10-14). ‘Babylon’ werd het symbool voor de verplichte aanbidding van een menselijke heerser die de staat vertegenwoordigt (Dan 3:1-4).

In het Nieuwe Testament blijft ‘Babylon’ het symbool voor de goddeloze en onrechtvaardige beschaving van de wereld. De grote hoer is een symbool voor de grote stad ‘Babylon’ (17:5,18), die op haar beurt weer een symbool is van iets anders (17:4-6). Het is het symbool voor *de antichristelijke wereld van de satan en haar verleidingen*, vooral op het gebied van de industrie en handel, zaken en financiën, onderwijs en recht, weelde en plezier, kunst en sport, en vooral elke vorm van wereldse godsdienst (18:2-3,20,22). In het kort, Babylon is het symbool voor *de antichristelijke cultuur van de satan* die verbonden is met het koninkrijk van de wereld door heel de nieuwtestamentische periode vanaf de eerste komst van Christus tot Zijn wederkomst. Door middel van al deze verleidingen probeert Babylon mensen te verleiden, verliefd te maken en te verblinden zodat zij van God wegkeren (19:2). Babylon vertegenwoordigt de wereld

² οτι ηλθεν (viaa) η ωρα της κρισεως αυτου. De zgn. *futurist aoristus tijd* is een verleden tijd die een toekomstige gebeurtenis beschrijft alsof het al plaatsgevonden had. De bedoeling is dat deze gebeurtenis heel zeker zal plaatsvinden!

³ επεσεν (viaa). De zgn. *futurist aoristus tijd* is een verleden tijd die een toekomstige gebeurtenis beschrijft alsof het al plaatsgevonden had. De bedoeling is dat deze gebeurtenis heel zeker zal plaatsvinden!

beschouwd als het centrum van weelde, betovering, verdorvenheid en onzedelijkheid, als de belichaming van “de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven”. Babylon is de wereld die met haar begeerte voorbijgaat (1 Jh 2:16-17).

omdat zij alle volken van de wijn van de toorn van haar hoererij heeft laten drinken en nu zijn ze dronken (Voltooid tegenwoordige tijd). ‘Hoererij’ betekent geestelijke, morele en fysieke hoererijen, handelingen die het tegenovergestelde is van wat God en Zijn Woord beveelt. Vergelijk dit met de wijn van de toorn van God die God onvermengd zal schenken voor de wereld (14:10)!

(4) Verschillende uitleg over Babylon (14:8)

Een futurist gezichtspunt. Babylon is een *letterlijke* stad dat in de toekomst in Irak gebouwd zal worden, die aan het einde van de tweede helft van de toekomstige periode van verdrukking zal vallen en verplaatst zal worden door het duizendjarige vreedrijk van God op de aarde (Larkin).

Een tweede futurist gezichtspunt. Babylon is een *symbool* voor de hele goddeloze wereld orde van menselijke cultuur, dat aan het einde van de tweede helft van de toekomstige periode van verdrukking zal vallen en verplaatst zal worden door het duizendjarige vreedrijk van God op de aarde (Tenney).

De juiste uitleg. Babylon is een *symbool* van de antichristelijke cultuur van de satan verbonden met de koninkrijken van de wereld door heel de periode van de eerste komst van Christus tot de wederkomst van Christus. Het zal bij de wederkomst van Christus vallen.

(5) De derde engel (14:9-12)

De derde engel kondigt de beloning aan voor hen die tot het einde trouw blijven. Op de aarde mogen zij wel verdrukt, vervolgd, gevangen en gedood worden, maar zij zullen zeker rusten van hun inspanningen en strijd op de aarde en hun goede werken zullen hen volgen (zie Openb 21:24).

14:9 En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: Als iemand het beest en zijn beeld blijft aanbidden (onvoltooid tegenwoordige tijd), en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt. De engel spreekt met een luide stem zodat hij overal op aarde gehoord kan worden. Het beest is *het beest uit de zee (de antichrist), die de antichristelijke regeringen van de satan met zijn vervolgingen vertegenwoordigt, vooral in de grote wereld rijken met hun koningen die elkaar opvolgen in de periode vanaf de eerste komst van Christus tot Zijn wederkomst.*

In het laatste oordeel zal het duidelijk worden wie mensen aanbidden. God zal niet de aanbidding van iets behalve Hemzelf dopen. Hij is niet de ‘god’ van de andere godsdiensten in de wereld, maar de God die Zich in de Bijbel heeft geopenbaard, in de profeten van de Bijbel (Ex 20:3-6; Dt 6:13-14; Heb 1:1) en uiteindelijk in Jezus Christus (Jh 1:18; Heb 1:2-3). Het woord ‘iemand’ maakt duidelijk dat het laatste oordeel niet eenvoudig universeel, maar ook individueel (persoonlijk) zal zijn. Als iemand niet aan Jezus Christus hoort moet hij het vreselijke laatste oordeel van God ondergaan.

14:10 dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn. In het Oude Testament wordt Gods toorn voorgesteld als een glas wijn gemengd met specerijen, die de goddelozen van de aarde tot op de bodem moeten opdrieken (Ps 75:9; Jes 51:17,22; Jer 25:15-18,27-29). In die dagen werd wijn soms verdund met water gedronken, maar ook wel onverdund.

Ook in het Nieuwe Testament is de beker van wijn een symbool voor Gods toorn die Zijn tegenstanders moeten drinken. De woorden worden opgehoopt om Gods vreselijke toorn te benadrukken.

In de tegenwoordige tijd wordt Gods toorn als ‘t ware gemengd met Zijn genade en barmhartigheid. God laat de zon schijnen en laat het regenen ook op de goddelozen en onrechtvaardigen (Mt 5:45; Hd 14:15-17). Het is nu nog steeds genadetijd en mensen worden geroepen zich te bekeren en het evangelie te geloven (2 Kor 6:1-2; 1 Tim 2:4; 2 Pet 3:9). Maar bij het laatste oordeel wordt Gods toorn onvermengd (in volle sterkte) uitgegoten op de goddelozen en onrechtvaardigen! Zijn beker met wijn is gereed om gedronken te worden. Het moet gedronken worden. Zijn laatste oordeel is onvermijdelijk en onontkoombaar! In de hel zal zijn toorn in volle sterkte gevoeld worden!

en gepijnigd worden in vuur en zwavel (zie Gen 19:24; Jes 34:8-10; Mt 13:42; Mk 8:42-48; Openb 19:20; 20:10,15). Vuur veroorzaakt pijn en zwavel verstikking. Brandende zwavel is een beeld voor de hel. Het tekent een werkelijkheid die veel erger is dan voorgesteld of beschreven kan worden. Zowel lichaam als ziel (geest) zal gekweld worden met ondragelijke pijn en angstige wanhoop (Mk 9:48). De mensen die zich blijven verbinden met de goddeloze wereld zullen samen met de goddeloze wereld gestraft worden. Niemand kan ongestraft zondigen of misdaad plegen! Als iemand ervoor kiest om de satan en de goddeloze wereld te dienen, moet hij verwachten dat hij voor alle gevolgen zal opdraaien.

voor het oog van de heilige engelen en van het Lam. Dit bedoelt niet te zeggen dat de engelen van Christus de bestraffing van de goddelozen zullen genieten, maar eerder dat zij zullen erkennen dat de bestraffing volkomen rechtvaardig en billijk is (15:3; 16:7; Lk 12:47-48). De goddelozen zullen beseffen dat zij gestraft worden omdat zij Christus verworpen hebben. Het is de schuld en schaamte gevoelens van de goddelozen, hun uiteindelijke besef dat zij

deze bestraffing ten volle verdienen, dat het zo pijnlijk maakt. Zij hebben Jezus Christus in het openbaar geloofend en daarom zal Christus hen ook openlijk in het laatste oordeel loochenen (Mt 10:32-33). Daarom wekt deze bestraffing niet het medelijden van Christus of Zijn engelen op.

14:11 En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid, en zij die het beest en zijn beeld aanbidden, hebben dag en nacht geen rust, *evenmin* als iemand die het merkteken van zijn naam ontvangt.

Hun bestraffing gaat voor eeuwig door (Mt 25:46) en hun kwelling zal niet verminderd worden. Zij blijven gescheiden van de liefdevolle en zorgzame tegenwoordigheid van God (2 Tes 2:8-9) en zij zullen nooit vrede hebben (Jes 57:20-21). Telkens weer wordt de zonde dat bestaat uit de aanbidding van het beest in plaats van God genoemd ten einde mensen aan te sporen hun denken te veranderen en zich actief van de wereld weg te keren tot God.

(6) De vermaning van Johannes (14:12)

14:12 Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen (cf. 13:10). Deze vermaning komt waarschijnlijk van de apostel Johannes. De bestraffing van hen die de Gemeente (Kerk) vervolgen eindigt nooit en dit feit moet de christenen bemoedigen om te volharden in hun beproevingen (verdrinkingen, vervolgingen) en verzoeken (verleidingen). De heerschappij van alle antichristen en vooral de heerschappij van de laatste antichrist zal een tijd van angst zijn voor alle christenen (zie 12:17). De satan en zijn bondgenoten zullen alles eraan doen om mensen weg van Christus en Zijn Woord te houden. In zulke tijden worden de christenen tot volharding geroepen, d.w.z. niet alleen het onrecht tegen hen te verduren, maar ook volhardend vast te houden aan Christus en Zijn Woord tijdens de verdrinkingen en vervolgingen. Ze worden geroepen te volharden in geloof en gehoorzaamheid aan het (objectieve) christelijke geloof zoals in de Bijbel geopenbaard.

(7) De troost vanuit de hemel (14:13)

14:13 En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Schrijf: Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Deze troost komt vanuit de hemel. Er zijn zeven zaligsprekingen in het boek Openbaring (1:3; 14:13; 16:15; 19:9; 20:6; 22:7; 22:14). Het woord 'zalig' drukt vreugde en welzijn uit als gevolg van wat God schenkt. En wat God geeft, neemt Hij nooit meer weg!

Om te sterven is veelal een verschrikking voor ongelovige mensen (Heb 2:15), maar het is een zegening voor gelovigen. Door te sterven betreden zij het echte leven waarin zij met vreugde in de tegenwoordigheid van Christus leven (Lk 23:43; 2 Kor 5:1-5; Fil 1:23). "Van nu aan" betekent vanaf de eerste komst van Christus en Zijn volbrachte verlossingswerk aan het kruis. De gelovigen in het Nieuwe Testament hebben veel meer duidelijkheid over de toestand na de dood dan de gelovige in het Oude Testament. De zaligheid van de vrijgekochten wordt in Openbaring hoofdstukken 2, 3, 7 en 14:1-5 beschreven en bestaat uit leven in de tegenwoordigheid van Christus. Van nu aan zien de gestorven christenen het aangezicht van Christus die voor hen gestorven is en die altijd leeft om voor hen voorbede te doen. Zij zullen Hem zien in Zijn verheerlijkte en verheven menselijke natuur!

Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen, en hun werken volgen met hen. Deze gevolgtrekking komt van de Heilige Geest. Zij zullen rusten van hun inspanningen: harde werk en gezwoeg dat hen vermoeid heeft en de ontberingen en lijden die zorgen, problemen en geestelijke afmatting op de aarde veroorzaakt hebben. Zij zullen ook van de beloningen voor hun goede werken op de aarde genieten, hun verdraagzaamheid, volharding, trouw, beoefening van geloof, hoop en liefde (1 Tessalonicenzen 1:3). Hun goede werken zullen hun *steeds* blijven volgen. Hun christelijke karakter en goede werken zullen hen naar de hemel volgen. Door Gods genade (Ef 2:10) en hun geloof (Jak 2:14-26) hebben zij hun godvrezende karakter ontwikkeld en goede werken op de aarde gedaan. Door de Heilige Geest werden hun karakter en goede werken geheiligd. Zij worden beloofd met Gods genade en heerlijkheid (1 Jh 3:1-3; 2 Tim 4:7-8). Dergelijke beloningen worden alleen uit genade gegeven (19:8; 1 Kor 3:12-15). Niets wat zij gedaan hebben "van God, door God en voor God en Zijn heerlijkheid" (Rom 11:36) zal vergeten worden. "Uw inspanning is niet tevergeefs in de Heere" (1 Kor 15:58)!

(8) Verschillende uitleg over de zaligheid van de gestorvenen (14:13)

Een futurist gezichtspunt. De zalige gestorvenen zijn *een speciale klas mensen* die in de Heere sterven gedurende de tweede helft van de toekomstige periode van verdrinking.

De juiste uitleg. De zalige gestorvenen zijn alle mensen die als gelovigen in Jezus Christus door heel de nieuwtestamentische periode heen gestorven zijn. Het hele boek Openbaring is een boodschap van bemoediging voor alle gelovigen in elke eeuw vanaf de tijd van de apostel Johannes tot de wederkomst van Christus (1:3).

DEEL 3. Openbaring 14:13. HET LAATSTE OORDEEL.

Openbaring 14:14-20 beschrijft het einde van de tijd. Terwijl in Openbaring 14:6-13 het laatste oordeel wordt *aangekondigd*, wordt in Openbaring 14:14-20 het laatste oordeel *uitgevoerd*. Het laatste oordeel wordt door twee oogsten voorgesteld: een graanoogst en een wijnoogst. Johannes gebruikt de *zgn. futurist aoristus tijd*, een verleden tijd die een toekomstige gebeurtenis beschrijft alsof het al plaatsgevonden had. Zijn bedoeling is om de nadruk te leggen op een gebeurtenis die heel zeker gaat plaatsvinden. De twee oogsten worden voorgesteld alsof zij al uitgevoerd waren! De oogst van de rechtvaardigen en van de goddelozen zullen op dezelfde dag van de wederkomst van Christus plaatsvinden

(zie Lk 17:30,34-35; Jh 5:28-29; Hd 24:15), maar zij zullen op verschillende manieren geogst worden (zie Mt 3:12; 13:30; 24:36-41; 25:46). En dan worden zij naar hun verschillende bestemmingen gedragen (11:12).

(1) Het laatste oordeel van de rechtvaardigen (14:14-16)

14:14 En ik zag, en zie, een witte wolk. Een wolk kan een symbool voor een voertuig zijn (11:12). Het kan ook een symbool voor het laatste oordeel zijn (1:7). Het wordt niet uitgelegd waaruit de wolken bestaan, maar het kan uit een ontelbaar aantal engelen bestaan (19:14; Mt 24:30-31; Ezech 1:4,5,22,26,28). 'Wit' geeft aan dat het van de hemel komt, en zuiver en heilig is (10:1).

en op de wolk zat iemand als een Mensenzoon (1:13; Dan 7:13). Hij is in de gelijkenis van de heerlijkheid van de HEERE (Ezech 1:28). Hij is de zichtbare Beeld van de onzichtbare God (Kol 1:15). Hij is Jezus Christus. God de Vader heeft heel het oordeel overgegeven aan God de Zoon en Hij zal zowel de nog levende en de al gestorvenen oordelen (Jh 5:22,28-29). Hij zal de Rechter op het laatste oordeel zijn (Mt 25:31-46; 2 Kor 5:10; Openb 20:11-15).

met op Zijn hoofd een gouden kroon (1 Kor 9:25; 2 Tim 4:8). Op Zijn hoofd was niet langer een kroon (Grieks: stefanos) van dorens (Mt 27:29), maar een kroon (Grieks: stefanos) van goud in de vorm van een overwinningskrans, het teken dat Hij de overwinning aan het kruis heeft behaald (zie 6:2) en het teken dat Hij op de laatste oordeelsdag zal overwinnen (14:14). Hier draagt Christus nog de krans van overwinning, maar in Openbaring 19:12 draagt Hij koninklijke kronen (Grieks: diademata)(meervoud). Beiden zijn symbolen: de krans is een symbool voor de overwinning en de kroon is het symbool voor koningschap. Maar omdat de Koning beschouwd wordt als de Overwinnaar (zie 19:11-17), is er geen groot onderscheid tussen deze twee termen. 'Goud' is een symbool voor wat hoog en verheven is en wat in verheven dienst gebruikt wordt (cf. 5:8; 8:3; 21:21).

en in Zijn hand een scherpe sikkel. Een scherpe sikkel (14:14) of een scherpe wijn mes in de vorm van een kleine sikkel (14:16) is het instrument die bij de oogst gebruikt wordt. Het is het symbool van Christus als Rechter.

14:15 En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem Die op de wolk zat: Omdat het laatste oordeel is aangebroken, komt deze engel vanuit de tempel, de plaats van Gods heilige tegenwoordigheid in de hemel. De woorden 'een andere engel' toont aan dat hij niet een van de drie vorige engelen is (14:6-13). Het wordt niet geïmpliceerd dat deze engel een hoger rang dan Christus had en daarom een bevel aan Hem kon geven. Hij is eerder een hemelse boodschapper die het uur voor het laatste oordeel aankondigt. Hij roept in een luide stem zodat iedereen in het universum mocht weten dat het laatste oordeel aangebroken was. Vergelijkt dit met "een luid bazuingschal" (Mt 24:31) en met de woorden: "met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God" (1 Tes 4:16).

Zend (bevel) meteen Uw sikkel en begin te maaien, want het uur om te maaien is nu gekomen. De 'wan' is een symbool voor het instrument die gebruikt wordt bij de oogst door de geschiedenis heen (Mt 3:11-12) en de 'sikkel' is een symbool voor het instrument die gebruikt wordt voor de oogst op de laatste oordeelsdag. 'Het uur' om te maaien duidt aan dat er een vastgesteld tijdstip voor alles is, ook voor de finale oogst (Mt 24:36; Jh 5:28-29).

omdat de oogst van de aarde geheel rijp (letterlijk: droog) is geworden. (Aoristus tijd). Het beeld is van een oogst die groeit en droog wordt, d.w.z., gedegen rijp geworden is. Volgens Jezus gaat alles op de aarde door een proces, een ontwikkeling, een rijping. *Alles wat nu gezien wordt is nog niet wat het in werkelijkheid is.* Ook de gelovigen en de Kerk enerzijds en de ongelovigen en de goddeloze wereld anderzijds gaan door een proces, een rijping. Het einde van alles komt wanneer het graanoogst enerzijds en de wijnoogst anderzijds volgroeid en rijp zijn. In Matteüs 13:24-30,36-43 is 'het graan' een symbool voor de kinderen van het koninkrijk en 'het onkruid' een symbool voor de kinderen van de boze. 'De oogst' is een symbool voor het einde van de tijd. 'De maaiers' zijn een symbool voor de engelen die de oogst uitvoeren. In Openbaring 14:14-16 wordt gesproken over de graanoogst, omdat het graan volgroeid en goudbruin geworden is als teken dat het rijp voor de oogst is. De oogst is van de eerstelingen (14:4), het volle getal van gelovigen in de geschiedenis.

14:16 En Hij Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd gemaaid. Hij werpt (aoristus tijd) zijn sikkel op de aarde en de aarde werd *eens en voor altijd* geogst (aoristus tijd). Omdat het volle getal van gelovigen bijeengebracht waren (Mt 24:30-31; Rom 11:25; 1 Tes 4:16-17; Openb 11:11-12), is er geen enkel rede meer om de geschiedenis van deze tegenwoordige wereld voort te zetten!

(2) Het laatste oordeel van de onrechtvaardigen (14:17-20)

14:17 En een andere engel kwam uit de tempel, die in de hemel is, en ook hij had een scherpe sikkel. Deze engel komt uit de tempel van de hemel, d.w.z., hij ontving zijn opdracht van God die op de vooraf vastgestelde tijd uitgevoerd moet worden. In Openbaring 14:17-20 wordt gesproken over de wijnoogst. De sikkel is een scherp wijn mes in de vorm van een kleine sikkel, een symbool voor het oordeel.

14:18 En weer een andere engel kwam bij het altaar vandaan, en die had macht over het vuur. En hij riep met luide stem tegen hem die de scherpe sikkel had. Deze engel komt van het altaar in de hemel. We moeten denken aan Openbaring 6:9-11 en 8:3-5 en beschouwen het laatste oordeel van de goddelozen als Gods antwoord op de gebeden van de heiligen. Het laatste oordeel van de goddeloze en onrechtvaardige mensen worden symbolisch uitgevoerd door twee engelen, een engel met een scherp sikkel en een engel die volmacht over het vuur heeft,

waarschijnlijk het vuur van de hel (zie Mt 3:12; 13:41-42; 1 Kor 3:13-15; Openb 20:8). Het is een aanduiding dat mensen die de Gemeente (Kerk) en christenen op de aarde vervolgd hebben, gestraft gaat worden.

en zei: Zend uw scherpe sikkel en oogst de trossen van de wijnstok van de aarde, want de (trossen) druiven ervan zijn rijp⁴. De wijnstok van de aarde is een symbool voor de boze wereld, de verzameling van alle goddeloze mensen samen met hun goddeloze middelen (struikelblokken, Mt 13:41). De druiven zijn een symbool van de individuele ongelovigen. De druiven zijn volgroeid en rijp geworden. Niet alleen het graan, maar ook de druiven hebben de piek van hun ontwikkeling bereikt. *Beide christenen en niet-christenen zijn uiteindelijk geworden wat zij altijd in essentie al waren.* Beiden bereiken hun volle getal tegelijk. Het uur voor het laatste oordeel van de goddeloze en onrechtvaardige wereld is aangebroken.

14:19 En de engel zond (letterlijk: wierp) zijn sikkel op de aarde en oogste de druiven van de wijnstok van de aarde, en wierp die in de grote wijnpersbak van de toorn van God (Jes 63:1-6). Niet alleen de druiventrossen (de individuele ongelovigen met hun ongelovige families en gemeenschappen), maar ook de hele wijnstok (de hele goddeloze en onrechtvaardige wereld met al zijn struikelblokken) worden vernietigd! Nooit weer zal er een wijnstok zijn waaruit alle goddeloosheid en ongerechtigheid kan groeien! Met het laatste oordeel komt er voor eeuwig een einde aan alle goddeloze mensen en hun goddeloosheid. “Christus zal uit Zijn koninkrijk verzamelen alle struikelblokken en hen die de wetteloosheid doen” (Mt 13:41)!

Dit beeld wordt voor het laatste oordeel gebruikt om aan te tonen dat de druiven platgetrapt en uitgeperst worden, een beeld van hun uiteindelijke straf. De wijnpersbak is een groot gat in een rots met een overloop voor het druivensap. Treden van de druiven in de wijnpersbak is een symbool voor Gods toorn tegen de goddeloosheid en ongerechtigheid in de wereld (Rom 1:18). ‘De wijnstok’ met zijn sappige druiven is een beeld van de goddelozen die hun aandeel aan het goede op deze aarde gehad hebben (zie Ps 73:4-9; Lk 16:19f; 1 Kor 15:19). En ‘het graan’ met zijn droge verweerde graankorrels is een beeld van de rechtvaardigen die hun aandeel van verdrukking in deze wereld gehad hebben.

14:20 de wijnpersbak werd getreden (onvoltooid verleden tijd) buiten de stad. Evenals druiven worden getreden, platgetrapt en uitgeperst, zo zullen de goddelozen voor eeuwig gestraft en vernietigd worden. Dit zal buiten de stad gebeuren, d.w.z. buiten het Nieuwe Jeruzalem, en dus buiten de nieuwe aarde. Gods Gemeente (het Nieuwe Jeruzalem) zal geen getuige zijn van hun bestraffing en vernietiging. Binnen de Gemeente (het Nieuwe Jeruzalem) zal er nooit meer enige vorm van goddeloosheid en ongerechtigheid zijn (21:8,27; 22:15).

,en er kwam bloed uit de wijnpersbak, tot aan de tomen van de paarden, zestienhonderd stadiën ver. Een oud Joods verhaal verteld dat de afstand tussen Tyrus en Egypte 1600 stadia is, maar dat is zeker niet de letterlijke lengte van het land Israël dat daartussen ligt. Een stadia is ongeveer 200 meter. Dus 1600 stadia is ongeveer 300 kilometer of 60 uur lopen. Evenals al de getallen in het boek Openbaring is het getal 1600 waarschijnlijk figuurlijk, maar het wordt niet uitgelegd. Het getal “4” is het getal van de aarde en het getal “10” is het getal van volledigheid op de aarde. Dus, het getal 1600 of 4x4x10x10 is mogelijk een symbool van Gods degelijke en volledige oordeel van de hele boze wereld.

De stroom bloed is zo diep dat het lijkt alsof de paarden in het bloed zwemmen en verdrinken. ‘Paarden’ zijn symbolen voor de oorlog (zie 6:2f; 13:16). Het beeld is van een vreselijke oorlog. Het is de laatste oorlog bij de wederkomst van Christus, waarin Christus op Zijn witte paard samen met Zijn leger op witte paarden de satan en zijn bondgenoten treffen (zie 16:14; 19:14-19; 20:8). De bedoeling is om de lezers op het hart te drukken hoe ernstig het lot is van hen die voor de boze wereld hebben gekozen en doorgestaan zijn om in overeenstemming met hun zondige natuur te leven.

(3) Verschillende uitleg over graanoogst en de wijnoogst (14:14-20)

Een futurist gezichtspunt. De graanoogst en de wijnoogst zijn *het oordeel van de heidense volken* voor de troon van heerlijkheid van Christus aan het einde van de toekomstige periode van verdrukking (Mt 25:31) (Larkin).

Een tweede futurist gezichtspunt. De graanoogst is het oordeel van de gelovigen en de wijnoogst is het oordeel van de ongelovigen die tijdens de toekomstige periode van verdrukking leven. Deze twee oordelen zijn parallel en verwijzen naar de laatste oogst op de aarde. Christus oogst Zijn rechtvaardigen en de engelen oogsten de onrechtvaardigen, de finale vrucht van het kwaad (Tenney).

De juiste uitleg. De graanoogst is een symbool voor het finale bijeenbrengen en oordeel van de rechtvaardigen en de wijnoogst is een symbool voor het finale bijeenbrengen en oordeel van de goddelozen bij de wederkomst van Christus. De graanoogst beschrijft dezelfde als de gelovigen die uit de dood opstaan en omhoog gerukt worden in de lucht om Christus te verwelkomen en zich over Hem te verwonderen bij Zijn wederkomst op de laatste dag (1 Tes 4:15-17; 2 Tes 1:10; Mt 24:40-41; zie 25:6-12). De wijnoogst beschrijft dezelfde gebeurtenis als de ongelovigen die ook uit de dood opstaan, maar pas later op dezelfde laatste dag voor het troon van heerlijkheid van Christus gedreven worden waarop het laatste oordeel plaatsvindt (Mt 25:31-32; 13:37-43; 3:10-12; Jh 5:28-29; Hd 24:15; Openb 20:11-15).

⁴ και τρυγησον > τρυγαω (vmaa, om rijpe vrucht te verzamelen) τους βοτρυας (trossen druiven) της αμπελου (van de wijnstok) της γης, οτι ηκμασαν > ακμαζω (rijp zijn, pieken) αι σταφυλαι (rijpe trossen druiven) αυτης